

Оксана ПАНОВА,

к.ю.н., доцент,

доцент кафедри адміністративної діяльності

поліції факультету № 3 ХНУВС

ОСОБЛИВОСТІ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ: НА ПРИКЛАДІ М. ХАРКІВ

Докорінні зміни в правовому статусі органів місцевого самоврядування та проголошена стратегія децентралізації влади потребують переосмислення ролі органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення публічної безпеки.

Вдосконалення системи органів місцевого самоврядування - необхідна складова загального процесу демократичних перетворень, що відбуваються в нашій державі. Це передбачає наявність дієвих і ефективних управлінських структур місцевого рівня, наділений реальними владними повноваженнями. В Україні для цього, здавалося б, все є: законодавчо гарантований об'єм виняткових прав місцевого самоврядування, в які держава не може втручатися; набір повноважень, що розкривають самостійність місцевого самоврядування у функціональному аспекті, сформульований в чинному законодавстві за прийнятим у всьому світі універсальним принципом субсидіарності. Так, стаття 143 Конституції України наділяє органи місцевого самоврядування самостійністю у здійсненні забезпечення публічної безпеки, а також у вирішенні інших питань місцевого значення. А подальший розвиток органів місцевого самоврядування в здійсненні забезпечення публічної безпеки знайшло своє відображення в Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Зазначені закони закріплюють за органами місцевого самоврядування функцію забезпечення публічної безпеки, відносять до компетенції муніципальних утворень організацію та утримання муніципальних органів забезпечення публічної безпеки, а також здійснення контролю за їхньою діяльністю. Тобто органи місцевого самоврядування одержали можливість самостійно займатися охороною публічного порядку на своїй території силами власних муніципальних правоохоронних формувань. Однак у законі відсутні конкретні норми щодо організації та діяльності муніципальних органів охорони публічного порядку. Як виявляється, це пов'язано з відсутністю чіткості у визначенні завдань, функцій, їх організаційних структур [1, с. 168].

Так, з метою створення належних умов для реалізації і захисту майнових прав територіальної громади міста Харкова, практичного здійснення заходів, спрямованих на забезпечення схоронності, цілісності комунального майна, відвернення та недопущення безпосередніх посягань на таке майно, припинення несанкціонованого доступу до нього, забезпечення особистої безпеки посадових осіб Харківської міської ради та її виконавчих органів під час виконання ними службових обов'язків, надання послуг, пов'язаних з охороною державної, комунальної та іншої власності, з охороною громадян,

керуючись ст.ст.56, 78 Господарського кодексу України, ст.ст.26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [2] Харківською міською радою було прийнято рішення про створення комунального підприємства „Муніципальна охорона”.

На нашу думку, наділення даного комунального підприємства таким широким колом повноважень виокремивши його з системи Міністерства внутрішніх справ в умовах сьогодення можна оцінювати як малоефективне.

Слід зазначити, що для м. Харкова та всієї Харківської області в період, коли область є суміжною з районами де на сьогодні існує реальна загроза загострення конфліктів, де в активній фазі йде проведення антитерористичної операції - важливо зберегти на період остаточної стабілізації обстановки цілісність державних структур силової спрямованості, згуртувавши їх лише відомчій сфері. В умовах регіонального і національного сепаратизму органи правопорядку, що не входять у систему Міністерства внутрішніх справ України, з високим ступенем імовірності будуть використані для силового вирішення місцевих суперечок і конфліктів. Так, силові органи, що не входять в державний механізм забезпечення публічної безпеки та порядку можуть бути в подальшому використані у формі прикриття незаконних збройних формувань.

Підсумовуючи наведене, зазначимо, що реформа правоохоронної сфери призвела до різкого збільшення рівня населення до органів Національної поліції та структури міністерства внутрішніх справ в цілому, зріс рівень правосвідомості та прагнення людей сприяти і допомогти, що дозволяє успішно вирішувати багато оперативно-службових завдань на місцях. Часткове ж передання функцій підтримання публічного порядку та безпеки муніципальним формуванням, що не мають достатнього досвіду, авторитету серед громадян, знань і навичок з підтримки правопорядку, в умовах високого сьогоденішнього рівня вуличної злочинності неминує призведе до мінімуму ефективності роботи в зазначеному напрямку.

Список використаних джерел

1. Лихачов С.В. Функції органів місцевого самоврядування у системі забезпечення громадської безпеки / Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2011. - № 1 – 164-170
2. Про створення комунального підприємства „Муніципальна охорона”: рішення Харківської міської ради від 25.11.2009 г. № 268/09 [Електронний варіант] – Режим доступу: <http://www.city.kharkov.ua/ru/document/prostvorennya-komunalnogo-pidpriyemstva-munitsipalna-ohorona-40264.html>